

10 stycznia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

A 63h 3/52

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6455.

Josef Marco
(Wiedeń, Austrija).

~~Kl. 34 h s.~~

77f 3/52

Składana zabawka, służąca jako taczka, leżak lub bujak.

Zgłoszono 24 maja 1923 r.
Udzielono 1 grudnia 1926 r.

Przedmiotem wynalazku jest składana zabawka, mogąca służyć jako taczka, leżak albo bujak.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok boczny zabawki, złożonej w postaci taczki, fig. 2 jest widokiem z góry; fig. 3 i 4 są widokami bocznymi zabawki, złożonej w postaci bujaka, względnie leżaka, fig. 5, 6 i 7 uwiadcniają detale.

W łożysko rączek 1, 1 zostaje wsunięta oś 2 koła 11, a w rączki te zostają wsadzone i wyjmowalnie w nich umocowane drewniane poprzeczki 3, 3. Następnie nakłada się szczelnie na wewnętrzną stronę rączek przeważnie półkoliste obręcze 4, które przymocowuje się do poprzeczek 3, 3 za pomocą śrub. Taczka opiera się na łukach

z żelaza kątownego, pomiędzy półki którego założone są klepki 5, umocowane na bokach obręczami 4. Klepki 5 tworzą półcylindryczny zbiornik, posiadający dostateczną szczelność dla sypkiego materiału, jak piasek, ziemia, żwir, którymi chętnie bawią się dzieci. Deski boczne powinny być przy rączkach umocowane śrubami 10.

W celu usztywnienia zbiornika mogą być przewidziane poprzeczne pałaki 8, przez które również przechodzą śruby i o które opierają się spodnie obręcze, jak wskazują fig. 1 i 2.

W celu rozłożenia tacek wykonywa się czynności odwrotne do powyżej opisanych.

Spodnim obręczom 4, 4 można, zależnie od potrzeby, nadawać kształt mniej lub więcej płaskiego łuku albo kształt prosto-

kątny lub postać trapezu albo też inny dowolny kształt. Jeżeli obręcze posiadają formę łukową, to taczka może być, jak przedstawiają fig. 1 i 2 przekształcona w poniżej opisany sposób w leżak albo w bujak; jeżeli zaś posiada kształt prostokątny albo trapezu, to jest możliwe przekształcenie tylko w leżak.

Gdy zabawka ma być użyta jako bujak, to przede wszystkim odejmuje się koło 11 przez wyjęcie osi 2 z rączek 1, 1. Dla dogodnego wkładania i wyjmowania osi koła może ona być wprost włożona w otwór 19 przy tylnych końcach rączek i umocowana bądź przez nasunięcie blaszanej pochwy 20 z zatyczką, bądź też zapomocą śruby 21 (fig. 6).

Do rączek 1, 1 umocowane być mogą dwie beleczki 13, 13, które w odpowiednim miejscu posiadają otwory i mogą być nasunięte na śruby 10 i ściągnięte naśrubkami, najlepiej naśrubkami skrzydełkowymi. Albo też beleczki te wkładane są w wycięcia 21', 21' rączek 1, 1 i umocowywane zapomocą przechodzących przez te rączki i beleczki śrub 22, 23.

Na beleczkach 1, 1 i 13, 13 naciąga się następnie płótno albo rogożę 14 (fig. 3), na której dziecko może siedzieć i kołysać się, przyczem obręcze służą, jako bieguny, a końce beleczek 1, 1 ograniczają wychylenia bujaka. Wskazane jest umocowanie dolnych końców rogoży nie bezpośrednio na beleczkach 1, 1, a na wystających z nich z boku poprzeczkach zapomocą złączek, zaciskowych pałaków, śrub lub podobnych części, dziecko więc, siedząc na rogoży, ma nogi pomiędzy beleczkami. Gdy po naciągnięciu płótna albo rogoży kółko 11 pozostawione będzie na swem miejscu, to zabawka może służyć również do wożenia dziecka.

Gdy zabawka ma być użyta jako leżak, to wskazane jest użycie dłuższych beleczek 15, 15, które wkładane są w wycięcia 21, 21 i w przymocowywane również śru-

bami 22, 23, poczem płótno albo rogoża naciąga się nad beleczkami 1, 1 od przedniego końca zabawki aż do górnych końców beleczek 13, 13, względnie 15, 15. Również i w tym wypadku może być pozostawione koło na swoim miejscu w beleczkach 1, 1 dla umożliwienia wożenia dziecka (fig. 4).

W celu wygodnego naciągania płótna albo rogoży końce ich zaopatrzone są w szerokie obrębki albo zakładki 16, w które wsuwa się poprzeczki 17, 17 przymocowywane do beleczek 1, 1, względnie 13, 13 albo 15, 15 np. zapomocą śrub. W wielu jednak wypadkach wystarcza zaopatrzenie poprzeczek 17, 17 w wycięcia 18, 18 (fig. 5), które się wsuwa w wycięte końce beleczek 13, 13 względnie 15, 15 i 1, 1, przyczem należy obrębki 16, 16 odpowiednio rozciąć przynajmniej z tylnej strony naprzeciw wykrojów 18, 18. Aby płótno albo rogoża wystarczała zarówno w wypadku bujaka, jak i dla leżaka, płótno powinno mieć długość, odpowiednią do leżaka i powinno być zaopatrzone w kilka zakładek do umieszczenia poprzeczek 17, 17; część płótna pomiędzy poprzeczką i końcem płótna zwiesza się wówczas swobodnie (fig. 3).

Składanie i rozkładanie zabawki w zależności od tego lub innego sposobu jej użycia dostarcza dziecku dużo ciekawego zajęcia, a prócz tego liczne rodzaje stosowania zabawki są źródłem wielkiego zainteresowania, gdyż dziecko może się nie tylko bawić, ale też, bawiąc się, wykonywać pożyteczną pracę, np. może wozić owoce, siano i t. d.

Wszystkie części zabawki wykonane w prosty i tani sposób, mogą być łatwo zastąpione nowymi w razie uszkodzenia lub zagubienia. Beleczki 15, 15 mogą mieć zupełnie taki sam kształt i wielkość, jak beleczki 1, 1 i jedna może być zastąpiona przez drugą. Wszystkie części zabawki mogą być umieszczone w wygodnym do

przenoszenia pudełka (fig. 7), przyczem wieniec koła wychodzi nazewnątrz przez otwór w pokrywie pudełka i służy jako ucho przy noszeniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Składana zabawka, służąca, jako taczka, leżak lub bujak i utworzona z beleczek, drewnianych poprzeczek i zawartego pomiędzy nimi zbiornika, znamionna tem, że prócz bocznych beleczek (1, 1) są przewidziane inne dwie beleczki (15, 15), przymocowywane skośnie w sposób odejmowalny do beleczek bocznych, a nad beleczkami rozciągnięte jest płótno albo rogoża.

2. Zabawka według zastrz. 1, znamionna tem, że zbiornik leżący pomiędzy beleczkami ma kształt półcyldryczny, dzięki czemu przy usunięciu koła taczki i naciągnięciu płótna albo rogoży na odpowiednie beleczki dodatkowe (13, 13), umocowane na beleczkach taczki, zabawka przyjmuje kształt bujaka.

3. Zabawka według zastrz. 1, znamionna tem, że na końcach płótna albo rogoży znajdują się obrębki albo zakładki (16, 16) z wsuniętymi w nie poprzeczkami, posiadającymi wycięcia (18, 18), naprzeciw których znajdują się rozcięcia w ob-

rębkach płótna albo rogoży, a beleczki posiadają przy wolnych końcach wycięcia, w które wchodzi wycięcia poprzeczek (17, 17).

4. Zabawka według zastrz. 1—3, znamionna tem, że nie tylko na końcach rogoży, ale i w innych miejscach pomiędzy jej końcami przewidziane są obrębki albo zakładki, w które może być przesunięta zaopatrzona w wycięcie poprzeczka dla umożliwienia zastosowania tej samej rogoży przy użyciu zabawki, jako leżaka i jako bujaka.

5. Zabawka według zastrz. 1, znamionna tem, że na końcach beleczek (1, 1) przewidziane są pochwy (20) z zatyczkami lub śrubami dla umocowania osi koła wsuniętej przez otwory w końcach beleczek.

6. Zabawka według zastrz. 1—3, znamionna tem, że części rozłożonej zabawki wkłada się do pudełka, w którego pokrywie znajduje się otwór, przez który przechodzi wieniec koła, służący jako ucho, a pudełko posiada w bocznych ścianach otwory, przez które przechodzi oś koła.

Josef Marco.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

